

Ikijoulu

Sävellys: Asser Martimo Vuolteenaho

Sanat: Asser Martimo Vuolteenaho

Ikijoulu

Hän yksin istuu ikkunansa luona,
ja katsoo ylös tähtiin loistaviin.
Käy ajatuksin jouluun lapsuutensa,
sen juhliin tapahtumiin menneisiin.
On joulujuhla taas, on joulujuhla taas.
Myös hyljätyinkin vanhuksen.
Ei paketteja, ei kynttilöitä,
näy yksinäisen, köyhän pöydällä.

Hän muistaa lapsuutensa joulun,
sen kynttilät, sen laulut riemukkaat.
Hän muistaa oman perheensä juhlan,
lastensa ilon, silmät loistokkaat.
On joulujuhla taas, on joulujuhla taas,
Ei paketteja, ei kynttilöitä,
näy yksinäisen, köyhän pöydällä.

Kun viimein kääntyy vanhus ikkunasta,
saa ihmeen luokseen saapuneen.
On huone valaistuna kynttilöistä
ja tuoksut tulvehtivat herkkujen.
On joulujuhlataas, on joulujuhla taas,
on juhla hyljätyinkin vanhuksen.
On paketteja, on kynttilöitä,
taas yksinäisen, köyhän pöydällä.

Jo kyyneltyypi silmät yksinäisen,
ja itkuun vanhus silloin hyrskähtää.
Tää näky kuitenkin on haihtuvainen,
nyt jättää vanhus tämän elämän.
On joulujuhla taas, on joulujuhla taas
Ei paketteja, ei kynttilöitä,
näy yksinäisen, köyhän pöydällä.

Nyt enkelsaatto kuljettaapi häntä
luo Jumalan, luo taivaan enkelten.
Ei murheet, tuskat enää seuranansa,
saa ikijoulun, osan ihanan,
On joulujuhla taas, on joulujuhla taas
Ei paketteja, ei kynttilöitä,
näy yksinäisen, köyhän pöydällä.

IKIJOULU

säv.
NIMIMERKKI Martimo Sointu

Hän yk - sin is - tuu ik - ku - nan - sa luo - na, ja kat - soo y - lös tähtiin loistaviin. Käy

a - ja - tuk - sin jou - luun lap - suitten - sa, sen juh - liin ta - pah - tu - miin men - nei - siin.

On jou - lu - juh - la taas, on jou - lu - juh - la taas. Myös - juhla hyl - jä - tyn - kin vanhuksen.

Ei pa - ket - te - ja, ei kynt - ti - löi - tä, näy yk - si - näi - sen, köy - hän pöy - däl - lä